

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ ἀσχευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Φωνὴ βρώτων ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Φωνὴ δευτέρα.—Δημοτικὴ Ἀστυνομία.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐπεχειρήσαμεν νὰ ἀνεύρωμεν τὰ αἰτία τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῆς δημοσίου ἀσφαλείας ἐν Πάτραις καὶ νὰ υποδείξωμεν τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ κικκοῦ ὅπου ὁσημέραι ὑψώνει θρασεῖαν καὶ ἀπειλητικὴν κεφαλὴν. Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσαντες τὰ ἐπὶ τούτῳ γραφόμενα ἐξ ὧν συνήγετο ὅτι ὡς πρωτίστην αἰτίαν τῆς καταστάσεως ταύτης θεωρητέον τὴν ἐν γένει κατάπτωσιν τοῦ κράτους τῶν Νόμων, οἵτινες πανταχούθεν ὑπονομεύομενοι ἔπαυσαν ἐνασκαῖντες τὴν σωτηριώδη ἐπιρροὴν τῶν καὶ ἐμπνέοντες τὸν ἅγιον ἐκεῖνον φόβον, ἀνευ τοῦ ὁποίου ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία ἐν τάξει καὶ ἡσυχίᾳ βιοῦσα. Ἀλλὰ τὸ γεγονός τοῦτο καίτοι προσφέρων μίαν τῶν πρωτίστων αἰτιῶν τῆς παρ' ἡμῶν ἀξιοθρηνητοῦ θέσεως τῆς δημοσίου ἀσφαλείας οὐχ ἦτον σχετιζόμενα μετὰ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς πατρίδος ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀπὸ τινος καὶ ὄχι πολλοῦ χρόνου αἱ Πάτραις κατήτησαν ἑλευθέρων θεάτρον παντοειδῶν καὶ φοικωδῶν ἐγκλημάτων, αἵτινα ἐνέσπειραν τὸν φόβον εἰς τὴν φιλήσυχον καὶ φιλεργὸν μερίδα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἣτις, ὡς μὴ θεωρηθῆ ὑπερβολὴ, ἤρχισε σπουδαίως νὰ σκέπτεται ἂν δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ παραμῆνῃ τις εἰς πόλιν τοιαύτην ἐνθα οὐδεμίαν εὐρίσκει ἀσφάλειαν. Τοῦτο τὸ ἢ κούσαμεν ἰδίως ὡς, παρ' ἀξιοτίμων προσώπων αἰσθανομένων φρίκην καὶ ἀπελπισίαν διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν περιέστη ἡ πόλις ἡμῶν, τῶν κακούργων ἀδεῶς περιφερομένων ἐν αὐτῇ μετὰ μαχαίρων καὶ πυροβόλων καὶ ἀποτελούντων τὸ φόβητρον παντὸς ἡσυχίου καὶ τιμίου πολίτου.

Τέλος πάντων, λέγουσι, δὲν θὰ σταματήσῃ ἡ κατάστασις αὕτη;

Ἢ δὲ Ἀστυνομία ἠέφορεύουσα τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων καὶ προνοοῦσα περὶ τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν ποῦ ὑπάρχει; τί κάμνει;

Ἐἵπομεν τὴν λέξιν Ἀστυνομία καὶ ὀρεῖλομεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ διωρόμεν τὸ πᾶν ἐξ αὐτῆς καλῶς ἀσκουμένης ἐξαρτάται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἐμπέδωσις τοῦ κράτους τῶν Νόμων, καὶ ἡ βελτίωσις τῆς ἐκρύθμου καὶ προβληματικῆς καταστάσεως ἐν ἣ διατελοῦμεν ὅπως ἐν αὐτῇ κακῶς ἀσκουμένη διαβλέπομεν τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἐγκλημάτων ἀπαισίας ἀδύσεως. Ὡς στενῶς σχετιζόμενον μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα, παραθέτομεν ὡδε τὰς ἐξῆς λίαν χαρακτηριστικὰς λέξεις ὡς ὁ πολὺς κ. Βιβιέν μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου ἐγράφε προομιαζόμενος τῶν σοφῶν διοικητικῶν μελετῶν του. Ἡ λέξις, ἀστυνομία, ἐὰν δὲν τὴν περιορίσῃ τις εἰς τὴν στενὴν καὶ πολλακίς ὕβριστικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς αὐτὴν ἡ διάλεκτος τῶν πολιτικῶν μεριδῶν, εἶναι αὐτὴ ἡ τάξις ἡ προσδρεύουσα εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἢ τελειοποιήσῃ, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀστυνομία λαμβάνει, θεωρεῖται ὡς πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ δὲ μεγαλειότεροι ἡγεμόνες, ἐγένοντο ἐνδοξοὶ εἰς

τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἐπολιτεύσαν τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου ἡ κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτούς.

Εἰς μᾶλλον δὲ περιορισμένην σημασίαν, ἡ Ἀστυνομία περιλαμβάνει πάλιν ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν συνήθη εὐημερίαν, τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἐὰν τολμῶμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν λέξιν ταύτην, τὸν ἀνετον θίον (CIVILITE) τοῦ λαοῦ. Ἐκαστος ἐννοεῖ πόσον ἡ δικαιοδοσία τῆς εἶναι ἐκτεταμένη καὶ πόσον μεγάλων συμφερόντων ἀπτεταί' ἐμπιστευομένη εἰς χεῖρας ἀγνάς καὶ τιμίας, περιοριζομένη εἰς κατάλληλα ὅρια, ἀποβαίνει εὐεργετικὴ καὶ προστατευτικὴ, καὶ ἐφορεύει ἐπὶ τῆς κοινωνίας ὡς πρόνοια τις' ἀλλ' ἐνεργουμένη βιαίως, ἐγκατάλελειμένη εἰς ἑαυτὴν, διαχειριζομένη πρὸς πατριστατικούς σκοποῦς, ἐπιφέρει τὴν ταραχὴν εἰς τὰ πνεύματα, διασπείρει τὸν τρόμον καὶ, συνένοχος τῶν ἐγκλημάτων, παρέχει εἰς αὐτὰ ἀποτρόπαιον συνδρομήν. Ὁ κύριος Βιβιέν δι' ὀλίγων λέξεων τίθησι καὶ λύει τὸ ζήτημα.—Ἢ Ἀστυνομία, λέγει, διαχειριζομένη ἀπὸ χεῖρας ἀγνάς καὶ τιμίας καὶ τελειοποιουμένη εἰς βαθμὸν ἐπιστήμης εἶναι πολὺτιμος ἐξουσία καὶ ἀποβαίνει πρόνοια τις' ἐφορεύουσα ἐπὶ τῆς κοινωνίας' ὅταν τις ἀναπολήσῃ τὰς λαμπρὰς ἐκείνας ἀστυνομίας τῆς Εὐρώπης, αἰσθάνεται ζῶσαν τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ διασημοῦ συγγραφέως. Καθ' ἐκαστὴν λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ θαυμάσωμεν εἰς πῶρον βαθμὸν τελειοποιήσεως ἐφθασεν ἡ λειτουργία τῆς ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας. Πολλὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα συλλαμβάνουσι τὴν χεῖρα τοῦ φονεῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἔχει ὑψωμένην αὐτὴν καὶ ἠπλωμένην μετὰ τὴν μάχαιραν ὅπως τὴν καταφέρῃ εἰς τὰ στήθη τοῦ θύματός του. Ποσάκις δὲν βλέπομεν κλέπτας συλλαμβανόμενους εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἔχουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ θηλακίου τοῦ κλεπτομένου πολίτου, ὅστις χωρὶς νὰ ἐννοῆ τί συμβαίνει, λαμβάνει τὸ κλαπὲν πρᾶγμα πρὸς ἐκπλήξιν του. Πανταχοῦ ἀοράτως ὑπάρχει ὁ ἀστυνομικὸς ὀφθαλμὸς. Εἰς τὰς στενωποὺς καὶ τὰς ἀποκέντρους ἐδοῦς καὶ ἐνθα νομίζει τις ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει, αἴφνης ἐπὶ τῷ ἐλαχίστῳ κινήματι παρουσιάζονται, ὡς ἐκ μηχανῆς ἀγγελοι, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Βλέπομεν τις κλητῆρα ὀπισθὲν τοῦ αἰσθάνεται τὴν ἀσφάλειαν συνοδευοῦσαν τὰ θέματα του. Ἐν γένει ἡ Ἀστυνομία παρίσταται ὡς ἀγγελος φύλαξ τῶν πολυμωτάτων τοῦ πολίτου δικαιωμάτων.

Τί εἵπομεν προχθές; ὅτι ἡ ἀτιμωρησία παρ' ἡμῶν, ἡ προστασία μάλιστα τῶν ἐγκλημάτων ἐθράσυνε τοὺς ἐγκληματίας γνωρίζοντας ὅτι ἀδεῶς δύνανται νὰ ἐπιχειρήσωσιν οἰνδήποτε ἀδίκημα ἢ τοῦλάχιστον ὅτι εὐκόλως θὰ ὑπεκρύψωσι τὰς τοῦ Νόμου συνεπείας.

Ἀπ' ἐναντίας εἰς τοὺς μακαρίους ἐκείνους τόπους ἐνθα οἱ Νόμοι βασιλεύουσι καὶ δικαίως ἐφαρμόζονται, ἐκεῖ γεννᾶται ἡ πεποιθήσις ὅτι ὁ Νόμος παρίσταται πανταχοῦ παρών, ὅτι ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ τις τὰς σιδηρὰς αὐτοῦ χεῖρας. Πόσον ἡ σωτηρία αὕτη πεποιθήσις ἐθίζει τοὺς πολίτας εἰς τὸν σεβασμὸν τῶν Νόμων! ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ κλητῆρος δὲν τολμᾷ ν' ἀντισταθῇ ὁ φρονητικὸς τῶν κακούργων, ἀλλὰ κύπτει ταπεινῶς εἰς τὸ

νεῦμα αὐτοῦ, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κλητῆρος διαβλέπει τὸν Νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην. Παρ' ἡμῶν δὲν ὁ κλητῆρ θέλει νὰ ἐνεργήσῃ τι, νὰ ὑπομνήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς διατάξεως νὰ προβῇ εἰς σύλληψιν, μάχην κραταιὰ συνάπτεται μεταξὺ κλητῆρος καὶ πολίτου εἰς ἣν ἐπὶ τέλους ὑπεῖκει ὁ ἀσθενέστερος καὶ ὁ διαχειριζόμενος ἀδεξιώτερον τὰ ὄπλα αἵτινα ἀμφοτέρω τὰ μέρη θέτουσιν εἰς χρῆσιν.

Ἀναπολήσατε τὴν Ἀγγλίαν πόσον εὐγενὴς κατάστασις δι' ἕνα λαόν! Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀξίος αὐτῆς ὁ λαὸς ὅστις μετὰ σεβασμοῦ κύπτει τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ ἀπλοῦ ῥαβδίου τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος καὶ ὅστις ὅταν ἐκφέρῃ τὰς ἐπευφημίας του εἰς τὴν Βασίλισσαν χαιρετᾷ εἰς αὐτὴν οὐχὶ τὸν διανομέα τῶν θέσεων, τῶν βοηθημάτων καὶ τῶν τιμῶν, ἀλλὰ τὸν φύλακα τῶν ἐλευθεριῶν του, τῶν δικαιωμάτων του, τοῦ μεγαλείου του καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας του;

Ποῖα ἀντίθεσις οἰκτρὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ! ὁ κλητῆρ δὲ παριστᾷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸν Νόμον, ἀλλὰ τὴν αὐθαρεσίαν τὴν ἰδίαν ἢ τοῦ αὐθέντου του' δὲν ἐνεργεῖ ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου, ἀλλ' ἐν ὀνόματι τῆς ἰσχύος του' δὲν ἐνεργεῖ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου ὅν δὲν ἴσται, ὅν δὲν γνωρίζει, ἀλλὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ὁποῦν τῆς φαντασίας ἐξ ἣς ἐκπορεύεται καὶ ἣν ὑπηρετεῖ τυφλῶς μέχρις ἐγκλήματος.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιλάβωμεν ἐν τόσῳ μικρῷ χώρῳ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν κατάστασιν τῆς Ἀστυνομίας ὡς συγκροτεῖται παρ' ἡμῶν καὶ ὡς ἐνεργεῖ. Εἶναι τι ἀπαίσιον, εἶναι ἀπελπιστικόν. Ἐκ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν κλητῆρων, ἐκείθεν ὅθεν ἔπρεπε νὰ ἐμπνέεται ἡ πεποιθήσις τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς προλήψεως καὶ καταστολῆς τῶν ἐγκλημάτων ἐκείθεν ἀπ' ἐναντίας ἀντιθετοῦ ἀποτελεσμα ἐκπηγάξει ὁ τρόμος καὶ τὸ ἐγκλημα.

Μὴ ἀπατώμεθα ἐπὶ πλέον, φίλοι συμπολίται, ἀδύνατον νὰ ἐπέλθῃ διόρθωσις τῆς καταστάσεως ταύτης ἐφ' ὅσον τὴν Ἀστυνομίαν διαχειρίζεται ἡ Δημοτικὴ ἀρχή. Πῶτοι συνήθως καταλαμβάνουσι τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου; οἱ τοῦ τόπου κομματάρχαι, οἱ φατριάρχαι. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν οὗτοι διαχειρίζονται τὴν Ἀστυνομίαν τῶν μεγαλοπύλων παντοῦ τοιαύτην Ἀστυνομίαν θὰ ἔχωμεν, Ἀστυνομίαν συγκροτουμένην ἐκ τῶν ἀποβρασμάτων τῆς πατρίδος καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν μᾶλλον τῶν συμφερόντων αὐτῆς ἢ τῶν συμφερόντων τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Ἀλλαχοῦ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα λαμβάνονται ἐκ προσώπων φερόντων πιστοποιητικὰ ἠθικοῦ καὶ ἀνεπιλήπτου βίου. Παρ' ἡμῶν ταῦτα λαμβάνονται ἐκ πτυοῦχιχων τοῦ Κακουργοδικείου ἢ τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Ποῦ ἠκούσθησαν, δι' ὄνομα Θεοῦ, τὰ παρ' ἡμῶν ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ συμβαίνοντα; Μὰς ἀνεκοίνωσαν ὅτι,

Εἰς πρώην Γραμματεὺς αὐτῆς διατελεῖ φυγόδικος παραπεμφθεὶς διὰ βουλευμάτος εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον.

Ὁ μέχρι τῆς χθὲς ἐπίσης Γραμματεὺς τῆς νῦν Ἀστυνομίας διατελεῖ φυγόδικος, παραπεμφθεὶς εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

Ὁ πρῶν ὑπογραμματοῦς τῆς νῦν Ἀστυνομίας διατελεῖ κατὰδικος εἰς δεκαετὴ πρόσκαιρα δεσμά ὡς διαπράξας κλοπὴν μετ' ἄλλων φαυλοβίων.

Ἐτεροι δύο κλητῆρες διατελώσιν ὑπόδικοι κατηγορούμενοι διὰ βαρυτάτων ἐνδείξεων ὡς ἔνοχοι τῆς στυγεράς δολοφονίας τῆς διαπραχθείσης κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς Πίκουλα.

Ἡδυνάμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν ἐπ' ἄπειρον τὰ παραδείγματα ταῦτα, ἀλλὰ περιοριζόμεθα εἰς ἓν λαν ἐκφραστικόν.

Τῆ 1 Μαΐου οἱ Βασίλειος Τσάμης καὶ Βασίλειος Κολομαχαίρας διὰ μαχαιρῶν καὶ πυροβόλου ὄπλου, ἐπετέθησαν ἀδίκως καὶ διετάραξαν ὀλόκληρον τὴν συνοικίαν Ὑψηλὰ Ἀλώνικα. Τοῦτο κατεθροῦνισεν τὴν Ἀστυνομίαν ἔσπευσε τοὺς συνέλαβε, ἐξεδόθησαν ἐντάλματα προφυλακίσεως καὶ ἐστάλθησαν εἰς Ἀκρόπολιν. Ματαίως μάλιστα ἐζητήθη ἐπιείκεια ὑπὲρ αὐτῶν. Ἡ ἀστυνομία ἔμεινεν ἀδυσώπητος.

Τώρα τί ἔγινεν;

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπερυλακίσθησαν οἱ ἐν λόγῳ κύριοι, διότι ἡ πράξις των ἐχαρακτήρισθη ὡς φαίνεται, πλημμέλημα. Τὴν αὐτὴν ἰδίαν ἡμέραν οὗτοι ἐδιορίσθησαν ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐν τῇ αὐτῇ ἰδίᾳ συνοικίᾳ ἢν διετάραξαν, παρὰ τοῦ ἰδίου Ἀστυνομίου, ὅστις ἐμαίνετο ἐναντίον των. Πρὸς πλείονα δὲ διακωμῶδησεν τῆς Ἀστυνομίας μας, πρὸ ἡμερῶν μὲν ἀπήγαγον καὶ ἐβίασαν εἰς ἀσέλγειαν τὴν ὑπερέτριαν τοῦ κ. Δημάρχου, προχθὲς δὲ ἔκλεψαν τὰ χρήματα τοῦ οἰνοπωλείου τοῦ κ. Ἀστυνόμου.

Ἐν συνόλῳ τοιαύτη εἶναι ἡ Ἀστυνομία, ὥστε δὲν γνωρίζομεν ἂν θὰ γίνωνται περισσότερα ἐγκλήματα ὑπαρχούσης ταύτης ἢ κλειομένης καὶ σφραγιζομένης, διότι ἠθικῶς ἔχρεωκόπησεν ἐκλιπούσης τῆς Πίστειος ἢν πρέπει νὰ ἐμπνέη. Τότε τοῦλάχιστον ἕκαστος πολίτης θὰ λάβῃ τὰ μέτρα του καὶ δὲν θὰ στηρίζεται εἰς ψευδῆ ἐλπίδα.

Ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ ἀξιότιμος Δήμαρχος κ. Θ. Κανακάρης, νὰ τῷ εἰπῶμεν, ὅτι θὰ δύναται ἴσως νὰ ἐναβρῶνῃται διὰ τὴν ἐπὶ τῆς δημορχίας τού κατασκευὴν τῆς Πλατῆς Μεντζέλου Ρούφου καὶ τῶν ὁδῶν Θάνου Κανακάρη, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἰδίως Ἀστυνομίαν δὲν θὰ ἔχῃ λόγους νὰ ὑπερηφανεύηται.

Συμπέρασμα.

Πρέπει ἐξ ἄπαντος πάντες οἱ πολῖται ἐν σώματι ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὸν Βασιλέα, εἰς τὴν βουλήν καὶ τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὅπου δεῖ καὶ νὰ ἐξαιτήσωνται τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Δημοτικῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ Διοικητικῆς.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέσον.

Θεραπεία δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἄλλως μὴ πλανώμεθα. Ἄν κηδόμεθα περὶ τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας μας, ἄς ἐγερωθῶμεν ὡς εἰς ἄνθρωπος ζητοῦντες Διοικητικὴν Ἀστυνομίαν ἄλλως ἄς λάβωμεν τὰ μέτρα μας, διότι Ἀστυνομίαν δὲν ἔχομεν ἕκαστος ἄς φροντίσῃ μὲ τὰς ἰδίας του δυνάμεις νὰ ἐξασφαλισθῇ.

Σωτηρία δὲν θὰ ἐπέλθῃ παρ' ὅταν ὁ κώδων τοῦ προέδρου τῆς βουλῆς ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἐψηφίσθησαν εἰς γ'. καὶ τελευταίαν ἀναγνωσὴν τὰ ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1. Εἰς τὸν Δῆμον Πατρῶν ἡ Ἀστυνομία ἐνεργεῖται τοῦ λοιποῦ διοικητικῶς, τοῦτέστι διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων διοριζομένων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἀφαιρουμένης τῆς Ἀστυνομίας ἀπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς Πατρῶν κτλ.

Κρεοπῶλαι εἰς τὰς ὁδοὺς. — Ἐνοικιασταὶ ἐπὶ τῶν σφαζομένων. — Δημαρχία.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων δεινῶς παραπονοῦνται κατὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἧτις παρὰ τὰ εἰθισμένα ἐμποδίζει τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς πώλησιν τῶν κρεάτων. Χωρὶς νὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου τοῦ παραπόνου καθ' ἑαυτὸ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ δώσωμεν ἀκρόασιν εἰς τοὺς προβαλλομένους λόγους τῶν τε κρεοπωλῶν ἀνὰ

τὰς ὁδοὺς καὶ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπὶ τῶν σφαζομένων: οἱ μὲν κρεοπῶλαι λέγουσιν, διὰτὶ ἐμποδίζεις μεροληπτικῶς τινὰς ἐξ ἡμῶν καὶ οὐχὶ πάντας; Διὰτὶ ἄλλοτε ἐμποδίζεις καὶ ἄλλοτε ἐπιτρέπεις; Τί κακὸν προκύπτει ἐὰν ἡμεῖς πωλοῦμεν εἰς τὰς ἀποκέντρους ὁδοὺς κρέας ὅπερ καταλήγει πρὸς ὄφελος τῶν πτωχῶν καταναλωτῶν οἵτινες καὶ εὐθηνότερον καὶ προχειρότερον ἀγοράζουσι πράγμα τῆς πρώτης ἀνάγκης;

Ἐχοῦσι τὰ μέσα πτωχοὶ ἐργάται ἀπὸ βαθείας νυκτὸς ἀπερχόμενοι εἰς τὰς ἐργασίας των νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἀγορὰς τῶν κρεάτων καὶ ν' ἀγοράζωσι ὀλίγον κρέας ἐπὶ βαρυτάτῳ τιμῆματι;

Μήπως οἱ πτωχοὶ πρέπει ν' ἀποκλεισθῶσιν τῆς ἀναγκαιοτάτης ταύτης τροφῆς χρησίμου διὰ τὴν συντήρησιν τῶν δυνάμεών των ἄς καταναλίσκωσιν εἰς βαρείας, βαρυτάτας ἐργασίας;

Ἐπειτα, προσθέτουσιν οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι κρεοπῶλαι: σεῖς μᾶς ἀπεκλείσατε τοῦ νὰ ἐνοικιάσωμεν ἐργαστήρια ἐν τῇ δημοτικῇ ἀγορᾷ, διότι ἐν τῇ πλειοδοσίᾳ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συναγωνισθῶμεν μετ' ἄλλων πλειοδοτούντων ὑπὲρ ἄξιαν διότι εἶχον τὸν λογαριασμόν των.

Ποῖος δὲ ἦτο ὁ λογαριασμός των οὗτος; Ἐνοικιάζομεν (ἐσκέφθησαν) μὲ δυσανάλογον ἐνοικίον τὰ καταστήματα τῆς ἀγορᾶς καὶ τοιουτοτρόπως ἀποκλειόμενοι τοὺς ἄλλους συναγωνιζομένους. Ὡς πρὸς ἡμᾶς κάμνομεν αἰτίσιν εἰς τὸν κ. Δήμαρχον, οὗτος μᾶς χαρίζει διὰ τοῦ δημοτικοῦ του συμβουλίου ὅτι περισσότερον ἐπλειοδοτήσαμεν καὶ ἐτι πλέον' ἐψεύσθησαν εἰς τοὺς ὑπολογισμούς των; οὐχὶ, διότι μετ' ἀπορίας ἠκούσαμεν ὅτι τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐχαρίσατο πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν εἰς τοιοῦτους ἐνοικιαστὰς ἀγορῶν κρεοπωλείων (κατ' ἐκλογὴν ἐνοεῖται) ὡσανεὶ οἱ κ.κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι ἐχαρίζον ἐκ τῆς ἰδίας των περιουσίας.

Ἐραῖος τρόπος πλειοδοσίας καὶ συναγωνισμοῦ! Τώρα ἐρωτῶμεν ἔχουν δίκαιον οἱ κρεοπῶλαι παραπονόμενοι διὰ τὴν παρεμπόδισιν εἰς τὸ νὰ πωλοῦν εἰς τὰς ὁδοὺς.

Τί λέγουσιν εἰς αὐτούς; σὰς ἐμποδίζομεν διότι φέρετε θλάβῃν εἰς τοὺς κρεοπῶλας οἵτινες πωλοῦν εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ οἵτινες πληρώνουσι ἐνοικίον. **Κρεοπῶλαι**—Τί πταίομεν ἡμεῖς ἀφοῦ δὲν ἔχομεν ἐργαστήρια ἐν τῇ ἀγορᾷ;

Δημαρχία—Ἄς ἐνοικιάζετε ἐν τῇ πλειοδοσίᾳ. **Κρεοπῶλαι**—Δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συναγωνισθῶμεν διότι τὰ ἐνοικία ὑπερτιμήθησαν καὶ κατεκυρώθησαν τὰ καταστήματα τῆς ἀγορᾶς εἰς ἄλλους.

Δημαρχία—Τί πταίω ἐγὼ ἂν ἄλλοι ἔχοντες περισσότερα χρηματικὰ κεφάλαια ἐνοικίασαν τὰ καταστήματα.

Κρεοπῶλαι—Πταίεις; διότι δὲν τὰ ἐνοικίασαν στηριζόμενοι εἰς τὰ μεγαλιότερα κεφάλαιά των ἀλλ' εἰς τὴν κομματικὴν των πεποίθησιν ὅτι θὰ τοὺς χαρισθῶν σπουδαία ποσά.—καὶ ἀπόδειξις ὅτι δὲν ἠπατήθησαν εἶναι ὅτι τοῖς ἐχαρίσθησαν χιλιάδες δραχμῶν.

Δημαρχία—Πήγαίνε μὴ σὲ πετάξω κλωτσαίς; ἰδοὺ ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ δικαίου. [Παραεμβαίνουν οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ τῶν σφαζομένων.]

Ἐνοικιασταὶ—Κύριε Δήμαρχε ἡμεῖς ἐνοικιάσαμεν τὸν φόρον τοῦτον ὑπολογίζοντες εἰς τὴν ἐν τῷ γύρῳ πώλησιν τὴν ὅποιαν ἐπιτρέπετε τότε; Τώρα διὰ τῆς παρεμπόδισεως ζημιονόμεθα, τί νὰ κάμωμεν;

Δημαρχία—Δὲν δύναμαι νὰ κάμω τίποτε. **Ἐνοικιασταὶ**—Ἀφοῦ χαρίζονται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς ἀγορῶν χιλιάδες δραχμῶν ἄνευ λόγου εἰς ἡμᾶς εἶναι δίκαιον νὰ χαρισθῇ καὶ τι ζημιούμεθα ἐξ ὑπαιτιότητός σας ὅπως δήποτε.

Δημαρχία—Δὲν χαρίζω τίποτε. Ἄναρεθῆτε εἰς τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον. **Ἐνοικ.**—Ἀπὸ Σὰς ἐξαρτᾶται τὸ γνωρίζομεν. **Δημαρχία**—Πηγαίνετε ἔξω ἀπ' ἐδῶ.

Ἐνοικιασταὶ—Κύριε Δήμαρχε **Κλητῆρ**—Πήγαίνε νὰ κάμῃς τὰ παράπονά σου εἰς τὸν Δήμαρχον. **Ἐνοικ.**—Εἰς τὸν Δήμαρχον τὰ κάμνομεν. **Κλητῆρ**—Εἰς τὸν ἄλλον.

Τώρα ἐρωτῶμεν ἔχουν ἄδίκον οἱ γυρολόγοι κρεοπῶλαι; ἔχουν ἄδίκον οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ τῶν σφαζομένων; **Dumas.**

* *

Κύριε Συντάκτα!

Εἴμεθα κρεοπῶλαι τῆς γύρας καὶ μᾶς κυνηγοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες κατὰ διαταγὴν τοῦ κυρίου Δημάρχου ὡσανὺν λυσσασμένοι σκύλοι.—Τί ἄραγε νὰ τρέχῃ; Μήπως κανὲν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἢ τοῦ Ποιν. Νόμου ἀπαγορεύει εἰς τοὺς πτωχοὺς πολίτας νὰ δίδουν ἄρτον εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των; Ἄπαγε! Μήπως φέροντες τὸ κρέας ἀνὰ χεῖρας πρὸς πώλησιν προσβάλλομεν τὰ χρυστὰ ἤθη, ἢ θέτομεν εἰς κίνδυνον τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως; Κάθε ἄλλο. Τότε λοιπὸν πρὸς τί μᾶς ἀπαγορεύουν τὴν ἐξάσκησιν τοῦ μόνου βιοποριστικοῦ μας ἐπαγγέλματος; Διότι ζημιοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἀγορῶν. Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθινὴ ἀπάντησις τοῦ ἀπηνόου διώκτου μας τοῦ κ. Δημάρχου καὶ ἂν δώσῃ ἄλλην ἀπάντησιν θὰ ἦναι ψευδής, τὸ γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος ὥστε ἡμεῖς ὅπου δὲν ἔχομεν κεφάλαια διὰ νὰ ἐνοικιάσωμεν ἐργαστήρια τῆς ἀγορᾶς πρέπει νὰ ψοφήσωμεν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν μας πεινῶντες καὶ γυμνητεύοντες.

Ἐπειτα, ποῦ νὰ εὔρωμεν ἐργαστήρια διὰ νὰ ἐνοικιάσωμεν; Ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τὰ ἐνοικιάζουσι πρὸς ἀποκλεισμόν ἡμῶν οἱ λεγόμενοι κεφαλαιοῦχοι κρεοπῶλαι, ὕστερον δὲ ὁ κ. Δήμαρχος διατάσσει τὸ Συμβούλιον καὶ τοὺς χαρίζει τὸ πλεῖστον τῶν ἐνοικίων, ὅπως ἐχαρίσε πρὸ ὀλίγου εἰς μὲν τὴν ἐταιρίαν Κοκκοβίτικας καὶ Θεοδόσης δραχμ. 5,800, εἰς δὲ τὸν Κουλογεργούλαν δραχμ. 3,000.

Παρακτὸς ὅμως τοῦ ὅτι καταστρεφόμεθα ἡμεῖς ἐκ τοῦ προκειμένου παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ἐλάττεται καὶ ἡ κοινωμία, διότι μὴ ὑπάρχοντος συναγωνισμοῦ οἱ κ.κ. πρνομοῦχοι τῆς ἀγορᾶς δύναται νὰ πωλοῦν ὅ,τι θέλουν καὶ ὅπως θέλουν, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐκολία τῶν πρνομένων τάξεων ἐκλείπει, διότι π.χ. ἡ εἰς ἀπομεμακρυσμένην συνοικίαν ἀπροστάτευτος καὶ πτωχὴ χήρα δὲν θὰ φάγῃ οὐδέποτε κρέας διότι ἀδυνατεῖ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἀγορᾶν. Ἀλλὰ τέλος πάντων ἀσχέτως πρὸς τὸν ἐλευθέρου συναγωνισμόν καὶ τὴν εὐκολίαν τῆς κοινωμίας ἀναγκάζομεθα καὶ πάλιν νὰ φέρωμεν τὸ ζήτημα τῆς υπάρξεώς μας τὸ ὅποιον σχετίζεται στενῶς μὲ τὸ μεγαλιότερον τῶν κοινωμικῶν ζητημάτων. Πρέπει δηλαδὴ τὰ κεφάλαια νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἀέναον πόλεμον πρὸς τὴν ἐργασίαν. Ἀλλὰ τότε ὑποδεικνύεται εἰς ἡμᾶς ἡ ὁδὸς τῶν κλοπῶν, τῶν ἐκβιάσεων καὶ τῆς ἐπαιτείας. Πλὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ ζήσωμεν ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μας καὶ ζητοῦμεν δικαιοσύνην ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες περιεβλήθησαν τῇ ψήφῳ τοῦ λαοῦ τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν, ἐστὶ δὲ ἡ παρούσα μας καὶ ὡς διαμαρτύρησις ἀπέναντι τῆς κοινωμίας.

Πάτριαι 10 Ἰουνίου 1882.

Ἀσημάκης Σασόπουλος; Β. Π. Τομαρᾶς, καὶ ἀγράμματος Ἄνδρ. Π. Τομαρᾶς, Μίτσος Κριτικὸς, Στάμος Σπηλιόπουλος, Ἄνδρέας Μπεανάτος, Δημήτριος Λάγαρης.

* * Ἐῤομεν στοιχειοθετήσῃ τὰ ἀνωτέρω, ὅτε μᾶς ἀπεστάλει πρὸς δημοσίευσιν καὶ ἡ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου διατριβή.

Ὁ Ἴσος τῷ κ. Βλάσῃ χαίρειν.

Μολονότι, φίλτατε, ἐχώθης ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν τριῶν ἀστερίσκων, ἐν τούτοις σὲ εἶδον, διότι, ὡς ἤξεύρεις, τὰ ἀστέρια φωτίζουσι καὶ πᾶν τὸ ὑπ' αὐτὰ ὀρατὸν ποιοῦσιν, ὅταν μάλιστα τυγχάνῃ ἀρκετὰ τρᾶνόν. Δὲν ἐκρύπτεσο ὑπὸ κολοσσίαν τινα γέφυραν, χριστιανέ.

Ἀληθῶς, φίλε μου, πάσχω ὑπὸ βλακωφίας, τοῦτο δὲ φαίνεται κακῶς συνθέσας ὁ τυπογράφος, ἔγραψε βλακωφία, (διότι σὺ δὲν εἶσαι ἐπίφοβος, ἀφοῦ μάλιστα δὲν εἶσαι ἀξιοματικὸς), ἀλλ' ἤδη ἡ βλακωφία μου δὲν εἶ-

ναι μεγάλη, διότι η ένταθα εμφάνισις σου κατέστη περιοδική, χάρις εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ προστάτου σου κ. Σκαλιστήρη.

Ἐγὼ, φίλτατέ μου, ἔγραψα ὠρισμένα πράγματα, περὶ καταχρήσεων κ.λ. γενομένων ἐν τῷ γραφείῳ σου, κατὰ τὴν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ὑπηρεσίᾳ σου ὡς νομομαχικῆς, σὺ δὲ ἀντὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ταῦτα, διαψεύδων, εἰ δυνατόν, τὰ κατηγορηματικῶς γραφέντα, περὶ παρανόμου μισθοδοσίας ἀπόντων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἄλλων, με ἀποκαλεῖς τοκογλύφον καὶ ἀναλαμβάνοντα τὴν ὑπεράσπισιν ὑπόπτων ὑποθέσεων τῶν ἐργολάβων (δηλ. με κάμνεις καὶ δικηγόρον) καὶ περιάγοντα αὐτοὺς (ὡς μαϊμούδες ἴσως) πρὸ τῶν διαφόρων ἀρχῶν ὡς θύματα δῆθεν δικᾶ σου ἢ ἄλλων μηχανῶν καὶ εἰς τὸ τέλος με λέγεις καὶ δῆμιον αὐτῶν τῶν ἀθλίων, τὸ δὲ πάντων ἀλλόκοτον, παρουσιάζεσαι καὶ ὡς πατὴρ τῶν ἐν Ἀχαΐᾳ δημοσίων ἔργων!! Ἄς ἀρχίσωμεν λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἀρχῆν.

Ὅταν, φίλτατε, γράφῃς τι, σὲ συμβουλεύω νὰ τὸ ξαναδιαβάξῃς, ὅπως ἴδῃς μήπως ἐν τῷ θυμῷ σου (διότι οἱ ἠπειρώται εἰσθε ἄψοι) ἔγραψες ἀνακόλουθα ἢ ἀτακτα! Τοῦτο δὲ σὲ πρυτρίπτω νὰ τὸ κάμνῃς τακτικᾶ, διότι ἰδοὺ ὅτι τὴν ἔπαθεσ ἂν ἄγραμματα οἱ, ὅπου λέγει λόγος. Ἐνῶ δηλ. γράφεις ὅτι οἱ ἀτυχεῖς ἐργολάβοι ἀπόλλυσι, (γράφ. ἀπολλῶσι) χρόνου προϊόντος, παρουσίαν καὶ οἰκίας καὶ ἡ σπεῖρα τῶν ἐκμυζόντων αὐτοὺς τοκογλύφων (εἶναι καὶ ἄλλοι πλὴν ἐμοῦ;) ἀνεγείρει ἐκ τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς τέφρας αὐτῶν ὑψηρεφῆ καὶ ἀπαστράπτοντα μέγαρον διαψεύδουσαι ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπειδὴ οἱ ἐργολάβοι, οὓς ὑπενίττεσαι, οὐ μόνον δὲν ἀπώλεσαν τὰς οἰκίας των, ἀλλ' ἤδη συλλέγουσι λίθους πρὸς οἰκοδομήν καὶ ἐτέρων, ὡς δύνασαι νὰ ἴδῃς ὁ ἴδιος, ἐὰν διεληθῆς πρὸ τῶν οἰκιῶν αὐτῶν, καὶ κάθρα τρία ἡγύρασαν καὶ ἕτερα δημοσία ἔργα πολυδάπανα ἀνέλαβον καὶ κατασκευάζουσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτοπείᾳ σου καὶ τοὺς ἐπαίλους σου ἐπισύρουσι διὰ τὸ ἀνεπλήρητον τῆς ἐργασίας των, οἷον τὴν ἀπὸ Μποζάτη εἰς λιτὸν Χατζηγιάννου ἄγουσαν ὁδὸν, τὸ ἐν τῷ γλαυκῷ διάφραγμα, τὴν νέαν γέφυραν ἐν αὐτῷ, εἰς θέσιν Παλαιόπυργον, τὴν κατασκευὴν τῶν τοίχων πρὸ τῶν περιωνύμων γεφυρῶν σου ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων, οὓς ἀντὶ τότε νὰ κατασκευάσῃς ἀνωθεν, κατασκευάσας κάτωθεν καὶ ἤδη ἀναγκάζεις τὸ δημόσιον νὰ δαπανήσῃ ἐκ νέου χρήματα πρὸς διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων σου, ἐνῶ οἱ ἀνωθεν τοῖχοι θὰ ἤρουν, (ἀλλὰ βλέπεις οἱ τοῖχοι δὲν μετατίθενται διὰ Β. διατάγματος, ὅπως τοὺς μεταθέσῃ ὁ μπάριμπα Σκαλιστήρης), καὶ πολλὰ ἄλλα θ' ἀναλάβωσιν εἰς τὸ μέλλον. Πῶς γίνεται λοιπὸν αὐτὸ τὸ θαῦμα, Κύριε Βλάσση, οἱ μὲν τοκογλύφοι νὰ κτιζῶσιν αὐψηρεφῆ καὶ ἀπαστράπτοντα μέγαρον ἐκ τῆς τέφρας τῶν οἰκιῶν τῶν ἐργολάβων, οἱ δὲ ἐργολάβοι νὰ ἔχωσι τὰς οἰκίας των ἀνεπάφους καὶ νὰ κτιζῶσι καὶ νέας, νὰ ἐκτελῶσι νέα καὶ πολυδάπανα δημοσία ἔργα ὑπὸ τὰ ὄμματά σου, χωρὶς οὐδὲ λεπτόν νὰ λάβωσιν εἰσέτι ἀπέναντι τῆς γενομένης ἤδη ἐργασίας των; Ἐπειτα δὲν ἔκαμνες καὶ μίαν ἄλλην σκέψιν. Πόσον χιλιάδων δραχμῶν ἔργα ἐξετέλεσαν οἱ ἐργολάβοι οὗτοι, ὥστε νὰ δυνηθῶσι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ ἔργον, νὰ περισσεύσῃ νὰ πάρωσι καὶ αὐτοί, νὰ φτιάσω καὶ ἐγὼ τὸ σπίτι, ὅπερ κοστίζει τόσον ὅσον σχεδὸν ὅλα τὰ ἔργα ἄπερ ἐξετέλεσαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σου, νὰ σοὺ πληρώσουν τὴν ἀμάξια μεταβάσας ἐκεῖσε, παρὰ τὸν νόμον κ.λ. κ.τ.λ; Πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐλθυσμένους ὅτι οἱ μὲν ἐργολάβοι μὴ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἔλαβον ὅ,τι τοῖς ἐνεκρίνας καὶ εἰσέτι ζητοῦσι δικαστικῶς πολλὰς χιλιάδας δραχμῶν, ἃς ἠθέλησας νὰ τοῖς καθυστερήσῃς, τὸ δὲ σπίτι μου πρὸ διετίας ἤδη κατοικεῖται; Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι εἶχον δίκαιον νὰ σοὺ εἴπω ὅτι πρέπει νὰ ξαναδιαβάξῃς ὅ,τι γράφεις! Ἰδοὺ τι εἶπες ἐν τῷ θυμῷ σου. Ὅ,τι μοῦ λέγει εἶναι ἀλήθεια! νὰ τὰ ἀναίρεσω δὲν δύναμαι! νὰ μὴ ἀπαντήσω πάγει πολὺ, διότι εἶναι ἡ δευτέρα φο-

ρὰ ὅπου μοῦ τὰ γράφεις ξάστερα ξάστερα! Λοιπὸν ἃς τοῦ γράψω ὅ,τι εἴμπορῶ! Καὶ τί μάλλον εἴμπορῶ; νὰ ὑβρίσω! ἃς τὸν ὑβρίσω λοιπὸν καὶ ἃς τοῦ εἴπω ὅτι ἐφκίστε σπῖτι ἀπὸ τοὺς ἐργολάβους! Ἀλλὰ δὲν ἐνεθυμήθης ὅτι τὰ σπιτάκια τους τὰ ἔχουσιν ἐκεῖνοι καὶ πρόκειται νὰ φτιάσωσι καὶ ἄλλα! Τώρα τί λέγεις; Ματάκια μου! Ἐκαστος ζῶν ἐν τῷ τόπῳ του γνωρίζεται πῶς ζεῖ καὶ πῶς φτιάχνει σπῖτια, διότι ἐργάζεται δημοσία καὶ ὄχι κρύφα. Αἱ ὑβρεῖς σου λοιπὸν αὐταὶ δὲν σὲ ὠφέλησαν, ἀλλὰ σὲ κατέδειξαν κακεντρεχῆ καὶ ἐνοχον εἰς ὅ,τι σοὺ κατηγορήσας, δι' ὅπερ δὲν ἀπήντησας, καίπερ δις προκλήθης. Ἐγὼ ἐκ τοῦ ἔργου μου κερδίζω τόσα χρήματα, ὅσα σὺ οὐδὲ εἰς τὸν ὕπνον σου ποτὲ εἶδες. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ σπιτιῶν, ἃς σοὺ ἐκφράσω καὶ μίαν ἀπερίαν μου! Εἶδον νὰ γράφῃς ὅτι ἡγύρασες οἰκόπεδον καὶ θὰ κτίσης καὶ σπῖτι (γραφεῖον ἐπιθεωρητοῦ) δὲν μοῦ λέγεις με τί παρὰδες; Σὺ ἔχεις οἰκογένειαν καὶ 4 τέκνα ἄτινα, ἐκπικευθεῖς δαπανῶν' πρὸς τοῦτο δὲ μὴ σὺ εἶπες ὅ,τι ἐπιθεωρῆς ὅλα τὰ δημοσία ἔργα τῆς Ἑλλάδος, διότι δὲν εἶσαι ἐπιθεωρητῆς τῶν Πατρῶν μόνον; ἔ; πῶς; Ἐν τοῦτοις ἐὰν θὰ φτιάσῃς ὁ πωσδῆ ποτε σπῖτι, σὲ συμβουλεύω νὰ παρακαλέσῃς κανένα μηχανικὸν νὰ σοὺ κάμῃ ἐν καλὸν σχέδιον καὶ νὰ τὸ κτίσης ἐπὶ τῆς γεφύρας τῶν Συχεῶν, ὅθεν θὰ βλέπῃς καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀκόμη καὶ θὰ μᾶς εἰδοποιῆς περὶ τῶν ἐκεῖ διχτροχόντων.

Πόσον ἀστείος φαίνεσαι, φίλε μου, ὅταν λέγῃς ὅτι κτυπᾷς κατὰ κεφαλῆς τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δημοσίων ἔργων! Ὁ κ. Νομάρχης πάντῃ ἀλλοίαν εἶχε καὶ ἔχει ἰδέαν περὶ σοῦ καὶ ταύτην ἐξέθεσε καὶ ἐπισήμως καὶ σὲ ἐξεκόλλησεν ἐντεῦθεν' ἐὰν δὲ ὁ γέρον προστάτης σου δὲν σὲ ἔκαμνε πρὸς ἀσφάλειάν σου, ἐπιθεωρητὴν καὶ ἤρχετο ἄλλος, ἢ ἐὰν ἐστέλλετο ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐπιχαλκίωσιν καὶ τὴν ἐν γένει κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Ἀχαΐαν καὶ ἦν κατασκευάσας δ' ἡμερομισθίων, ὅποιαν ἰδέαν θὰ εἶχε τότε περὶ σεαυτοῦ!

Διὰ δὲ τὸν ἡκονισμένον πέλεκυν τῆς δικαιοσύνης, ὃν ἀφίνεις βαρὺν νὰ καταπίπτῃ κατὰ τῶν δολιευομένων τὰ δημοσία ἔργα, τί νὰ σοὶ εἴπω; Μήπως νοεῖς τὸν πέλεκυν ὃν ἔδιδες εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων σου, ὅταν ἐκλείδωνες τὰ ἐντάλματα τῶν ἐργολάβων καὶ ἀπῆρξες εἰς Σπάρτην, ἢ ὅταν ὑπεχρέους τοὺς ἐργολάβους νὰ δίδωσι 5 φράγκα πρὸ τῆς λήψεως τῶν ἐντάλματων εἰς τὰ παιδῆ, διότι ἐκοπίαζον καὶ ἔγραφον τὰ καυμένα; Ἄν νοῆς τοῦτον ἔχεις δίκαιον! Ἄν ὅμως νοῆς τὰς 7,500 δραχμῶν ἃς ἐζήτης νὰ κρατήσῃς ἀδίκως ἀπὸ τοὺς ἐργολάβους διὰ τὴν ἐπιχαλκίωσιν τῆς ὁδοῦ Καλανδριτζῆς, δηλ. νὰ ρίψῃς εἰς τὴν ῥάχιν ἄλλων τὴν ζῆμιαν ἣν ὑπέστη τὸ δημόσιον ἐνεκεν τῆς μεγάλης σου τάσεως ὅπως κτυπᾷς τὸν δόλον καὶ τὴν ἀπάτην, μάθε ὅτι τὸν ἀπάνθρωπον καὶ αἰμοχαρῆ πέλεκυν σου ἠμβλυσε καὶ περῆρεψεν ἐκ τοῦ τραχήλου ἐκείνων ὁ δικαστικὸς σύμβουλος κ. Ταταράκης, γνωματεύσας ὅτι ἀδίκως καὶ ἐπιχαιρεκάκως ἐκράτησας τὰς δραχμὰς ταύτας καὶ ἀποδοὺς οὕτω τοῖς ἀδικουμένοις τὸ δίκαιόν των, δηλ. τὰς 7,500 δραχ. Ἰδοὺ τίς εἶναι δίκαιος! Ἐὰν οἱ δικαιοῦμενοι λαμβάνειν ἐργολάβοι ἐξηρητῶν μόνον ὑπὸ σοῦ, οὐαὶ αὐτοῖς! ἔχεις ψυχὴν, ἀγγελεῖ μοι, νὰ τοὺς ἀφίσης νὰ ψοφήσωσι τῆς πείνης, ὡς τοῦτο πολλὰκις ἔπραξας, κλειδώσας τὰ ἐντάλματα αὐτῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν μεγάλων ἐορτῶν καὶ ἀπελθὼν παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ σου, εἰς Σπάρτην, ὅπως συνεορτάσῃς μετ' αὐτῆς, ἐπιχαίρων διὰ τὴν ἀπελπίσιν εἰς ἣν ἐβύθιζες ἑκατοντάδας ἀθλίων ἐργατῶν, ἀναμενόντων ὅπως ἐκ τῶν χρημάτων ἐκείνων προσπορίσωσιν ἄρτον τοῦλάχιστον εἰς τὰς πενομένας οἰκογενεῖας των. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σ' ἐρωτῶ, τίς εἶναι τοκογλύφος; ὁ ἐξωθὼν τὸν ἔχοντα χρειαῖν χρημάτων διὰ τῆς κατακρατήσεως τοῦ δικαίου του ἐν ἐπισήμοις ἡμέραις εἰς χεῖρας τοκογλύφου,

οὓς κάλλιστα γνωρίζεις, ἀλλ' ἀποσιωπᾷς διὰ νὰ πιάσῃ τόπον ἢ κατ' ἐμοῦ συκοφαντία σου, ἢ ὁ ὑπερσπιζόμενος καὶ σώζων αὐτοὺς ἀπὸ τοιούτων χειρῶν; Ἐὰν ἔχῃς περιέργειαν καὶ κόκκον εἰληκρινείας, ἐρώτησον αὐτοὺς τοὺς ἐργολάβους καὶ θαύμασον πῶς πράγματι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐσώθησαν καὶ δύνανται νὰ ἐξακολουθῶσι ἐργαζόμενοι καὶ τρώγοντες ἄρτον καὶ ἔχοντες καὶ τὰ σπιτάκια των, μετὰ τὴν λυσώδη καταδίωξιν ἣν ὑπέστησαν ὑπὸ σοῦ, καὶ ἀφοῦ ἐκ τῆς ῥάχεως των ἐμισθοδόταις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀπαντας τοὺς χωλοὺς τῶν δῆμων Φαρρῶν καὶ Τριταίων ὡς δῆθεν ἐργάτας, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃς τοὺς κομματάρχας, νὰ μὴ σὲ διώξουν ἀπὸ τὰς πεφλημένας σου Πάτρας. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶναι ἔργον ἄλλων μὴ καταδεχομένων νὰ μετρηθῶσι μετὰ σοῦ καὶ οὐδαμῶς ὁμοιαζόντων σοι.

Τελευτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος, σὲ παρακαλῶ νὰ μοῦ κάμῃς τὴν χάριν νὰ μοῦ εἴπῃς, καθὼς πατὴρ τῶν δημοσίων ἔργων τῆς ἐπαρχίας μας, ποῖα εἶναι ἡ χρυσοκόλα ἡ μαμὰ τῶν ἔργων τούτων, διότι καλὸν εἶναι, ἀφοῦ ἐμάθαμεν τὸν πατέρα, νὰ γνωρίζωμεν καὶ μητέρα, ἣτις ἔτεκε τοιαῦτα κολοσσιαῖα γεφύρια καὶ κανονοειδεῖς ὀχετοῦς, ὅπως τὴν συμβουλεύσωμεν ἄλλοτε νὰ τίκῃ τὰ τέκνα τῆς εἰς τοὺς 9 μῆνας καὶ ὄχι προώρως, ὡς τὰς εἰς τὰ Δ' αὐτολόγα γεφύρας, αἵτινες ἔπεσαν ἀμέσως καθὼς ἄταροι, καὶ τοὺς κανονοειδεῖς ὀχετοῦς τῆς ὁδοῦ Ἀχαΐας, αἵτινες ἐβούλωσαν ἐνεκεν ἀτρησίας τῆς ἔδρας' ἢ τοιαύτη σπουδὴ τῆς μαμᾶς πρὸς πρόωρον τοκετὸν, διέψευσε πολλὰκις τὸν πατέρα, τὸν κομπάζοντα ἐπὶ στερεότητι καὶ καλῇ καταστάσει τῶν ἔργων (τέκνων) αὐτοῦ.

Ἔς πρὸς δὲ τὸν δόλον, ἂν θέλῃς νὰ τὸν κτυπήσῃς ἀποτελεσματικῶς, ὡς λέγεις, κτύπησον τὴν κοιλιάν σου καὶ δὲν θὰ ἀποτύχῃς, διότι ἐκεῖ ἐμφωλεύει.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Παρακολουθοῦντες τὰ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπιψηφισμένα νομοσχέδια, εἶδομεν μετ' εὐχαριστήσεως τὴν ἐπιψηφιστὴν καὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἀφορῶντος περὶ προσμετρήσεως τοῦ πρὸς προβιβάσμον ἀξιοματικῶν ἀπαιτουμένου χρόνου. Διὰ τούτου νομοσχεδίου τούτου προστατεύεται ἐπαρκῶς τὸ σῶμα τῶν ἀξιοματικῶν, τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ στρατῷ καθ' ὅσον οἱ ἐν τῇ Βουλῇ ἀξιοματικοὶ δὲν θὰ προσμετρωσιν ἐν τῷ βουλευτικῷ χρόνῳ καὶ χρόνον στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐπομένως διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν πρὸς τὰ παλαιόντα πολιτικὰ κόμματα δὲν θὰ ἔχωσιν εἰς ἀμοιβὴν τοὺς προβιβάσμονας καὶ τὸ δημόσιον ταμεῖον. Πρὸς δὲ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο συνδυαζόμενον καὶ μετὰ τὸ προεπιψηφισθὲν περὶ τῶν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐκλογὰς ἐκτιθεμένων ἀξιοματικῶν τοῦ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ περιστελῇ εἰς τὸ ὑποφερτὸν τὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἀριθμὸν τῶν στρατιωτικῶν βουλευτῶν, ὅστις ἠπείλει νὰ καταστήσῃ τὸ ἐθνικὸν βουλευτήριον, τὸ πολιτικὸν τοῦτο σῶμα, καὶ τὸν πρῶτον τροχὸν τοῦ πολιτικῶν ἄρματος, ἀλθῆς στρατόπεδον. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐκεῖ καὶ μενέτω.

Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀριστομένης Δρακόπουλος διωρίσθη γενικὸς πρόξενος Φιλιππουπόλεως, ἐγκαταλειπὼν ἣν εἶχε παρὰ τῇ πρεσβείᾳ Κωνσταντινουπόλεως θέσιν πρώτου διερχομένου τῆς Τουρκικῆς γλώσσης.

Τὸ παρελθὸν σάββατον ἤρξαντο αἱ ἐγγραφοὶ ἐξετάσεις τοῦ Α'. ἐνταῦθα Γυμνασίου, τὴν δὲ προσηχῆ δευτέραν γίνεται ἐναρξίς τῶν προφορικῶν τοῦ αὐτοῦ Γυμνασίου ἐξετάσεων.

Χθὲς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ν. Πράτσικα μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Γεωργακοπούλου. Παράνυμφοι ἦν ὁ κ. Ἀναστάσιος Κρεμύδας. Τῷ νεατῷ ζεύγει εὐχονται οἱ πολλοὶ αὐτῶν συγγενεῖς καὶ φίλοι εἶον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Παρακαλοῦνται οἱ μὴ δυνάμενοι τῶν ἐσρέων

της Παντανάσσης να ἀγιάζωσι τὰς πρωτομηνιάς, εἴτε ἐκ γήρατος, εἴτε ἀπὸ ἀρχοντιᾶ, νὰ μὴ ἀναθε-
τωσι τὴν ἐργασίαν ταύτην εἰς τὸν Διάκονον. διότι
οὗτος εἶναι καλόγηρος καὶ νεώτατος καὶ δὲν πρέ-
πει νὰ εἰσέρχεται πρῶτ' πρῶτ' εἰς τὰς οἰκογενείας,
διότι αἱ γυναῖκες εἶναι ἀκόμη ἀσυγύρισταις.

Α. Β.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διέταξε νὰ μὴ περιάγῃσι
τοῦ λοιποῦ τοὺς ἐπιτάφους ἀνά τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ
νὰ τοὺς περιφέρωσι περὶ τῶν ἐκκλησιῶν. Οἱ ἐπί-
τροποι τοῦ Μητροπολιτικοῦ ἡμῶν ναοῦ δέον νὰ ἀρ-
χίσωσιν ἀπὸ τοῦδε νὰ κατασκευάζωσι τὰς κα-
ταλλήλους κλίμακας, ὅπως ἀναβιβάσωμεν τὸν ἐ-
πιτάφιον ἐπὶ τῶν κεράμων τῶν παρακειμένων οἰ-
κιῶν καὶ περιάγῃμεν αὐτὸν περὶ τῶν ναοῦ,
διότι δυστυχῶς ἄλλως δὲν δύναται νὰ γείνη ἡ
περιαγωγή αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἐπίτροποι τοῦ ἁγίου Διο-
νυσίου, δέον νὰ κλημύσωσι τὰς πρὸς ἑορᾶν τοῦ
ναοῦ οἰκίας, διότι ἄλλως δὲν χωρεῖ νὰ διελεθῇ ἐ-
κεῖθεν ὁ ἐπιτάφιος.

— Καταχωρίζοντες τὸ κατωτέρω ψήφισμα τῆς
«Ἐταιρίας Ἀλληλοβοηθείας τῶν ἐν Πάτραις Ἰτα-
λῶν ἐργατῶν», δὲν δυνάμεθα νὰ κρύψωμεν τὴν
ἐκπληξίν μας ἐπὶ τῇ ἀδιαφορίᾳ τῆς ἐνταῦθα Ἰτα-
λικῆς προξενικῆς ἀρχῆς προκειμένου περὶ ἀπονο-
μῆς ἐπικηδείων τιμῶν εἰς τὸν κοσμοπολίτην ἥρωα
Ἰωσήφ Γαριβάλδην, ὃν ἐτίμησαν ἅπαντα τὰ ἔθνη
τῆς ὑψηλοῦ, ἐπισήμως τε καὶ ἰδιωτικῶς. Ὁ κ.
πρόξενος διπλῆν ὄφειλε τῷ τεθνεῶτι τιμὴν, καὶ
ὡς Ἰταλὸς πρόξενος καὶ ὡς Ἕλλην, διότι ὁ θα-
νὼν ἥρωας πρῶτιστα καὶ κάλλιστα μετὰ τὴν Ἰτα-
λίαν ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα, ὑπὲρ ἧς ὁμολογουμένως
οὐδέποτε διέλειψε νὰ ὑψώσῃ φωνήν, καὶ μαχομέ-
νην οὐδέποτε ἐγκατέλειψε μόνην. Εἰς τὸ ἐν Ἀθή-
ναις τελεσθὲν πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ στρατη-
γοῦ Γαριβάλδην ὁ κ. Πρέσβυς τῆς Ἰταλίας παρε-
στάθη ἐπισήμως, μεθ' ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ
τῆς Πρεσβείας· διατὶ ὁ ἐν Πάτραις κ. Πρόξενος νὰ
μὴ λάβῃ καὶ αὐτὸς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ τοιαύ-
του μνημοσύνου ὑπὸ τὴν διπλῆν αὐτοῦ ἰδιότητα
ὡς Πρόξενος καὶ ὡς Ἕλληνας, ἀφοῦ δὲν ὠκνησεν
νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ Πάπα Πίου
τοῦ Θ', καίπερ μὴ καθολικὸς τὸ θρήσκευμα· Ἡ
τοιαύτη ἀνοχὴ τοῦ κ. Προξένου καίτοι ἴσως μὴ ἐ-
σκεμμένη, παρεξηγήθη καὶ δικαίως ὑπὸ τῶν ἐν-
ταῦθα παρεπιδημούντων ἀδελφῶν Ἰταλῶν καὶ ἐ-
θεωρήθη, ὡς μὴ ὄφειλεν, ὡς ἔκφρασις τῆς κοινῆς
τῶν Πατρῶν γνώμης, ἐνῶ πᾶν τούναντιον θὰ συ-
νέβαιεν, ἐὰν ἐλάμβανε χώραν τὸ ἀναμενόμενον
πολιτικὸν μνημόσυνον, διότι πολλοὶ τῶν ἡμετέρων
συμπολιτῶν θὰ ἐλάμβανον αὐθόρμητοι μέρος καὶ
διὰ λόγων θὰ ἐξέφραζον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν
λύπην τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ὑπερα-
σπιστοῦ τῶν ἀδικουμένων.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΙΤΑΛΩΝ.

Σήμερον τὴν 7/19 Ἰουνίου 1882.

Ἡ Ἐταιρία ἐπὶ τούτῳ συγκαλεσθεῖσα εἰς γε-
νικὴν συνάθροισιν μετὰ τὴν γινόμενην αὐτῇ κοι-
νοποίησιν τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων ἐν τῷ
κόλπῳ τοῦ Ἀντιπροσωπευτικοῦ Συμβουλίου κατὰ
τὰς συνεδριάσεις τῆς Πέμπτης καὶ Τετάρτης τῶν
8 καὶ 13 τρέχοντος μηνός, ὡς καὶ κατὰ τὴν συ-
νεδρίασιν τῆς συναθροίσεως τῆς Κυριακῆς 18 τοῦ
ἰδίου μηνός, συζητήσεων σκοποῦσῶν τὴν ἀπόδο-
σιν τῶν ἐπικηδείων τιμῶν εἰς μὴμην τοῦ θρηνη-
θέντος Στρατηγοῦ Ἰωσήφ Γαριβάλδην.

Ἡ Συνέλευσις.

Θεωρήσασα, ὅτι ἡ πρωτοβουλία διὰ τὰς ἐπικη-
δείους τιμὰς τὰς ἀποδοθεῖσας εἰς τὸν ἐνδοξον τε-
θνεῶτα, οὐχὶ μόνον ἐν Ρώμῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας
τὰς ἄλλας πόλεις τοῦ Βασιλείου, καὶ ἐν αὐτῇ ἀ-
κόμη τῇ Καπρέρα. ἐλήφθη παρὰ τῆς Ἰταλικῆς
Κυβερνήσεως.

Ἰδοῦσα ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ εἰς τὴν
Ἐταιρίαν μνημόσυνα τὰ τελεσθέντα παρ' Ἰταλῶν
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐξετελέσθησαν τῇ πρωτοβουλίᾳ
τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς Ἰταλίας Ἀρχῶν, ἢ
τούλάχιστον ἐκ συμφώνου μετ' αὐτῶν.

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν συστηματικὴν ἀποχὴν
τῆς ἐγγχωρίου Προξενικῆς Ἰταλικῆς Ἀρχῆς, πρὸς
ἄνοιδος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολυανθρώπου ἀποι-
κίας ταύτης, ἀφ' οἵασδήποτε πατριωτικῆς ἐκδη-
λώσεως τεινούσης πρὸς τὸν μετὰ τῆς μεμακρο-
σμένης Πατρίδος συμμερισμὸν τῶν ἀγαλλιάσεων,
τῶν φόβων, τῶν πικριῶν, τῶν ἐλπίδων.

Ἀποδεδειγμένου ὄντως ὅτι καὶ εἰς τὴν θλιβε-
ρὰν περίστασιν τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Βασι-
λέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ, Πατρὸς τοῦ ἔθνους,
οὐδεμία πρᾶξις εἶχε τελεσθῆ ἐν Πάτραις ὅπως ἀ-
ναμνήσῃ εἰς τὴν ἀποικίαν τὴν μεγάλην ἀπώλειαν
ἣν ἡ Ἰταλία εἶχε κλαύσει πικρότατα ἀπὸ τῶν
χιονοσκεπάστων κορυφῶν τῶν Ἀλπεων μέχρι τῶν
ἡλιοκαύστων τῆς Σικελίας γαιῶν.

Διακρατηθέντος ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ τωρινὴ ἀδια-
φορία τῆς προξενικῆς ταύτης Ἀρχῆς, ἥτις ἐν ἄλλῳ
χρόνῳ δὲν εἶχε λείψει νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰ ἐπι-
κηδεῖα τοῦ θανόντος Ποντίφικος Πάπα Πίου Θ'.
τὰ προκληθέντα παρὰ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν Πά-
τραις Λατινικῆς ἐκκλησίας, ἐναντιοῦται εἰς τὸ
πνεῦμα ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους ὅπερ εἰς τὸ ἄτομον
τοῦ Γαριβάλδην τιμᾶ δόξαν ἀνήκουσαν εἰς τὴν ὑ-
ψηλίον δόκλῃρον.

Ὁμοφώνως ἀποφασίζει.

1. Ψῆφος ἐλέγχου νὰ ἐκδοθῇ ἀπευθυνομένη
εἰς τὸν Ἰσχυροῦ τὸν ἐκπροσωποῦντα ad HO-
POREM τὴν Ἰταλίαν ἐν Πάτραις διὰ τὴν πασι-
γνωστον αὐτοῦ ἀπάθειαν πρὸς πᾶσαν πατριωτικὴν
ἐκδήλωσιν.

2. Νὰ ἀποστῇ ἡ Ἐταιρία πάσης περαιτέρω
ἐνεργείας, καθὼ μὴ δυναμένη μόνη καὶ διὰ τῆς
ἀπαιτουμένης εἰς τὴν περίστασιν λαμπρότητος νὰ
τελέσῃ καὶ ἀποδώσῃ ἐπαξίως τὰς πρεπούσας τι-
μὰς.

3. Μὴ δυναμένη ἡ Συναδελφότης νὰ μένῃ ἀ-
νάληγτος εἰς τὰς ἐκδηλώσεις θαυμασμοῦ καὶ λύ-
πης ἀπὸ παντὸς ἄκρου τοῦ κόσμου ἀνυψουμένης
διὰ τὸν μυθιστορικὸν ἥρωα, νὰ συνησπέρῃ καὶ
αὐτῇ μετὰ τὸ ποσὸν φράγκων 100 εἰς τὰς συναξο-
μένας ὑπογράφας διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἔθνικου μνη-
μείου ἐν Ρώμῃ, πρωτεύουσῃ τοῦ Ἰταλικοῦ Βασι-
λείου.

4. Νὰ στεφθῇ διὰ μέλανος, εἰς μνημεῖον πέν-
θους, ἡ Σημαία τῆς Ἐταιρίας, νὰ διαρκέσῃ δὲ τὸ
πένθος τοῦτο ἐπὶ ἑξή μηνας.

5. Νὰ στηθῇ μὴ προτομὴ τοῦ ἐνδοξοῦ τεθνεῶ-
τος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συναθροίσεων πλησίον ἐ-
κείνων τοῦ Βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ
τοῦ Καθούρου.

6. Αὕτη ἡ ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ δαπάνῃ
τῆς Ἐταιρίας διὰ μέσου τοῦ ἐγγχωρίου καὶ ἀλλο-
δαποῦ τύπου.

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον μετὰ τὸ πρωτόγραφον
ἀντιγραφῆν ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῶν Ἐταιρικῶν Ἰσά-
ξεων.

Ἐν Πάτραις τὴν 7/19 Ἰουνίου 1882.

Ὁ Γραμματεὺς

Σ. Τσαρόνης.

Ὁ Πρόεδρος

Η. Τζούκολης.

Σημ. Τὴν Κυριακὴν 13/25 τρέχοντος μηνός καὶ
ὥραν 10ην Π. Μ. εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ ἀε-
ριόφωτος θέλει τεθῆ τὸ πένθος εἰς τὴν Ἐταιρικὴν
Σημαίαν· εἰς τὴν πρᾶξιν δὲ ταύτην ὁλόκληρος ἡ
Συναδελφότης θέλει λάβῃ μέρος. Ἐπιτρέπεται ἡ
ἐκφώνησις λόγων ἀρμολίων εἰς τὴν περίστασιν.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῆς Ἐταιρίας

«Ἀδελφοὶ Σταμάτη» εἰσηγητῆς.

Προσκαλεῖ καὶ αὖθις τοὺς πιστωτὰς τῆς πτω-
χεύσεως τῆς Ἐταιρίας «Ἀδελφοὶ Σταμάτη», τοὺς
μήπω εἰσέτι ἐξελέγξαντας καὶ βεβαιώσαντας τὰ
δάνειά των, ἵνα ἐντὸς δέκα κατὰ τυνέλειαν ἡ-
μερῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς εἰς
τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ὁ Φορολο-
γούμενος, καὶ ἀπὸ τῆς 4—7 Μ. Μ. ὥραν προ-
σέλθωσι πρὸς ἐξέλεξιν κτλ. τῶν δανείων των

ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τῶν ἐριστικῶν συνδίκων ἐν τῷ
καταστήματι τῶν ἐνταῦθα ἐμποροδικῶν.

Πάτραι τὴν 2 Ἰουνίου 1882.

Ὁ εἰσηγητῆς

Π. ΠΕΤΑΣ.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13 τρέχοντος μηνός ἐ-
νώπιον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου κ. Νικ. Πε-
τροπούλου θέλει ἐξακολουθήσῃ ὁ πλειστηριασμὸς
τῆς ξηλείας τῆς πτωχεύσεως ἑταιρίας «Ἀδελφοὶ
Σταμάτη», εἴτε ἐξῶθεν τοῦ γραφείου του εἴτε ἐ-
ξῶθεν τῶν ἀποθηκῶν Σταμάτη· ὁ πλειστηριασμὸς
θέλει ἀρχίσῃ τὴν 10 π. μ. ὥραν.

Ὁ κ. Φραγκίσκος Ζεδερίνος ὀδοντοῖατρος ἔχων
τὸ δίπλωμά του ἐκ τῆς Ἰταλικῆς Ἀκαδημίας καὶ
δώσας τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐν τῷ ἐν
Ἀθήναις Πανεπιστημίῳ ἔλαβε τὴν ἀδειαν τοῦ
μετέρχεσθαι τὸν ὀδοντοῖατρον ἐλευθέρως καθ' ὅλην
τὴν Ἑλλάδα. Ὅθεν εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν τῆς πό-
λεως ταύτης ὅτι κατοικεῖ ἀνωθεν τοῦ ζυθοπωλείου
τοῦ κ. Μ. Ζούλα καὶ ὑπόσχεται τοῖς προσερχομέ-
νοις θεραπείαν ἀπάντων τῶν νοσημάτων τοῦ σώ-
ματος καὶ τοποθετήσεις τεχνητῶν ὀδόντων μετὰ
μεγίστης εὐκολίας· διὰ δὲ τοὺς πτωχοὺς προσφέ-
ρεται δωρεάν.

Μαθήματα Γαλλικῆς.

Ὁ κ. Αὐγουστος Ταβερνιέρ ἀποκατασταθεὶς δ-
ριστικῶς ἐνταῦθα ἐσχημάτισε κλάσιν Γαλλικῶν
μαθημάτων ἐπὶ καταβολῇ 15 φραγ. μηνιαίως, οἱ
βουλομένοι δὲ νὰ ἐγγραφῶσιν εὐρίσκουσιν αὐτὸν ἐν
τῇ κατοικίᾳ του ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης
Βρετανίας ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

Ὁ αὐτὸς δέχεται καὶ παραδόσεις κατ' οἶκον,
διὰ τε τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ διὰ τὴν
μουσικὴν (πιάνον) καὶ ζωγραφικὴν.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία.)

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Ν. Ἡλιο-
πούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμούου καὶ πλησίον τοῦ
καταστήματος Γεωργ. Κοκαλιάρη, πωλοῦνται
ἀνθὴ τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρίστης κατασκευῆς, ἰδίᾳ
στέρφανοι νομφικοὶ κλπ. γυρλάνται διὰ
παντοειδεῖς χρήσεις καὶ καλλωπισμούς, εἰς τιμὰς
κατὰ 30 τοῖς 0/0 χαμηλοτέρας τῶν ἐξ Εὐρώπης
εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.

Ἱεροδιάκονος καλόφωνος καὶ ψάλτης ζητε
ὑπηρεσίαν παρὰ τινι τῶν ἐνταῦθα ἐκκλησιῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ τυπογραφεῖῳ ἡμῶν.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν τῇ ὄρθρικῃ πλευρᾷ τῆς
παραλίας κειμένη οἰκία τῶν κληρονόμων
Ἀναστασίου Μαυροκεφάλου· πληροφορίαι δι-
δονται εἰς τὸ τυπογραφεῖον «Φορολογούμενου»

Εἰς τὸ κρηοπωλεῖον Γαλάνη κατέφθασαν ἐκ
Θεσσαλίας ἀρνία παχύτατα.

Ἐπίσης πωλοῦνται καὶ βόεια ἐκλεκτὰ ἄ-
παντα ποιότητος ἀρίστης καὶ τιμῶν μετρίων.

Προσέλθετε καὶ ἴδετε οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀληθι-
νὴν τροφήν.